

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mirosław Czapla
POWIAT MALBORSKI

Zbigniew Deptuła
POWIAT MAKOWSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka
POWIAT KRAKOWSKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Radosław Roszkowski
POWIAT PRUDNICKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBRZESKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezdeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/162/23

Warszawa, 7 lipca 2023 roku

Szanowny Pan

Bartłomiej Wróblewski

Przewodniczący Sejmowej

Komisji Nadzwyczajnej ds. Deregulacji

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na wiadomość z dnia 5 lipca 2023 r. z prośbą o wyrażenie opinii do projektu ustawy o ograniczeniu biurokracji i barier prawnych, niniejszym przedkładam opinię Związku Powiatów Polskich do wskazanego powyżej projektu.

Uwaga do art. 3 pkt 1 w zakresie dodawanego pkt 8 w art. 1a ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych

W projektowanym brzmieniu, definicja leasingu wprowadza nieokreślone ramy zakresu przedmiotowego, które w przyszłości mogą stanowić źródło problemów interpretacyjnych. Należy pamiętać, że nowelizowana ustawa, jest ustawą podatkową, więc definicje w niej zawarte powinny dotyczyć ściśle instytucji prawnych, którym odpowiadają językowo. Rozszerzanie znaczenia słowa „leasing” ponad to, o którym mowa w kodeksie cywilnym i które rozumiane jest potocznie, a także w obrocie prawnym, nie spowoduje uproszczenia przepisów, a wręcz przeciwnie, ich skomplikowanie na poziomie różnych regulacji. Ponadto użycie w projektowanym przepisie zwrotu „do odpłatnego używania albo używania i pobierania pożytków **na warunkach określonych w ustawie**” jest niejasne. Nie wiadomo, o którą ustawę chodzi, ponadto warunki odpłatnego używania i pobierania pożytków określne są w umowie.

Uwaga do art. 3 pkt 5 w zakresie dodawanego art. 6a w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych

Proponujemy skreślić przepis.

Uzasadnienie: Przepis został napisany pod kątem konkretnego stanu faktycznego wskazanego w uzasadnieniu do projektu ustawy ale jego zakres będzie obejmował szerszy zakres przypadków. Sądy co do zasady nie doręczają

stronie z urzędu odpisu orzeczenia ze stwierdzeniem prawomocności (art. 364 k.p.c. oraz art. 169 p.p.s.a.). Skutkiem wejścia w życie tak zaprojektowanego przepisu będzie sytuacja, w której jeżeli osoba fizyczna nie złoży wniosku o doręczenie orzeczenia ze stwierdzeniem prawomocności, to termin na złożenie informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych w ogóle nie zacznie biec.

Uwaga do art. 3 pkt 6 w zakresie dodawanego pkt 9a w art. 7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych

Wnosimy o skreślenie przepisu.

Uzasadnienie: W przepisie posłużono się pojęciami niezdefiniowanymi w polskim porządku prawnym. Skutki w zakresie ubytku dochodów gmin z tytułu wprowadzenia proponowanego zwolnienia są niemożliwe do oszacowania. Obecnie trwają prace legislacyjne nad projektem rozporządzenia w sprawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie warunków technicznych, zasad użytkowania, kontroli i ewidencjonowania obiektów budowlanych stanowiących obiekty zbiorowej ochrony i służących bezpieczeństwu lub obronności państwa (nr w wykazie prac legislacyjnych 949). W projekcie rozporządzenia wskazano cyt. *„W polskim systemie prawnym nie ma zdefiniowanego pojęcia budowli ochronnej (schronu lub ukrycia), a tym samym żaden podmiot ani organ nie jest wprost zobowiązany do prowadzenia ich ewidencji, konserwacji, planowania użycia i określenia sposobu przygotowania. Ostatnim aktem prawnym regulującym problematykę schronów było rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1993 r. w sprawie obrony cywilnej, wydane na podstawie art. 140 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Artykuł ten został uchylony artykułem 1 pkt 63 ustawy z dnia 29 października 2003 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2036) i utracił moc z dniem 1 lipca 2004 r. Ponadto, na podstawie obwieszczenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie wykazu uchwał Rady Ministrów, zarządzeń i innych aktów normatywnych Prezesa Rady Ministrów, ministrów i innych organów administracji rządowej, które utraciły moc z dniem 30 marca 2001 r. (M.P. Nr 47, poz. 782), przestały obowiązywać m.in. następujące regulacje: – zarządzenie Nr 15 Ministra Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej z 3 listopada 1986 r. w sprawie zasad wykorzystywania i eksploatacji budowli ochronnych, zmienione zarządzeniem Nr 6 z dnia 26 listopada 1990 r. określającym „Zasady modernizacji budowli ochronnych” (Część II, poz. 93); zarządzenie Nr 16 Ministra Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej z 12 grudnia 1986 r. w sprawie zasad planowania przygotowania budowli ochronnych (część II, poz. 95). Po utracie mocy prawnej wymienionych przepisów nie zostały wprowadzone inne regulacje, określające w szczególności tryb, zasady budowy oraz utrzymania i przygotowywania budowli ochronnych. W związku z uchyceniem z dniem 23 kwietnia 2022 r. ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej przestały obowiązywać wydane przez Szefa Obrony Cywilnej Kraju wytyczne z dnia 4 grudnia 2018 roku w sprawie zasad postępowania z zasobami budownictwa ochronnego. W tym akcie normatywnym zawarte były podstawowe założenia dot. ewidencjonowania obiektów przewidzianych na cele ochronne dla ludności cywilnej z uwzględnieniem przyjętej klasyfikacji. W związku z powyższym, obecnie nie obowiązuje żaden akt prawny określający sposób zabezpieczenia i przygotowania obiektów*

mogących spełniać funkcję ochronną, przez co trudno jest ustalić jeden organ czy przepis wskazujący lub ustalający wprost odpowiedzialność za tę infrastrukturę.”.

Nie sposób również zgodzić się, ze stwierdzeniem zawartym w uzasadnieniu do projektu ustawy, że projekt spowoduje niewielką redukcję obciążeń fiskalnych. W przywołanym projekcie rozporządzenia nie jest definiowane pojęcie ukryć, ale jest za to wprowadzana definicja ukrycia doraźnego przez które należy rozumieć *obiekt zbiorowej ochrony o konstrukcji niehermetycznej i określonej kategorii odporności, w tym przystosowane pomieszczenia budynków i garaży podziemnych, tunele, budowle ziemne, wykopy, osłony zabezpieczające lub inne przygotowywane doraźnie miejsca służące tymczasowej ochronie, wykorzystywane w przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony w schronach*. Jeżeli tego typu obiekty będą wprowadzane do ewidencji obiektów zbiorowej ochrony to zakres proponowanego zwolnienia będzie bardzo szeroki. Nie wydaje się aby tego typu obiekty, które zasadniczo służą do zupełnie innych celów, dla których zostały wybudowane, korzystały ze stałego zwolnienia podatkowego.

Uwaga do art. 5 pkt 1, art. 5 pkt 1 lit. a oraz art. 5 pkt 1 lit. b w zakresie zmian w ustawie z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych

Proponujemy następujące brzmienie przepisów:

1) w art. 11 ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) decyduje o skierowaniu spraw, o których mowa w art. 18 ust. 1a, do rozpatrzenia w składzie jednoosobowym albo kolegialnym;”

2) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 1a oraz przepisów szczególnych stanowiących inaczej, Kolegium orzeka w składzie trzyosobowym. Składowi orzekającemu przewodniczy prezes albo etatowy członek kolegium.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Sprawy inne niż odwołania od decyzji, zażalenia od postanowień, żądania wznowienia postępowania i stwierdzenia nieważności decyzji, Kolegium może rozpatrywać w składzie jednoosobowym, jeśli Prezes uzna, że przyczyni się to do szybszego rozpatrzenia sprawy, a stopień skomplikowania sprawy oraz obszerność materiału dowodowego nie stoi temu na przeszkodzie. W szczególnych przypadkach, na uzasadniony wniosek wyznaczonego składu jednoosobowego, Prezes może przekazać sprawę do rozpatrzenia przez skład trzyosobowy.

1b. W sprawach rozpoznawanych w składzie jednoosobowym wyznaczony do jej rozpoznania członek kolegium ma prawa i obowiązki przewodniczącego.”;

Uzasadnienie: Rozpatrywanie spraw w Samorządowych Kolegiach Odwoławczych powinno być co do zasady przeprowadzane kolegialnie, gdyż w takim celu zostały one powołane. Dostrzegając jednak potrzebę rozpatrywania spraw o stosunkowo małej wadze procesowej w szybszy sposób, proponujemy wyposażenie

Prezesa w kompetencję kierowania takich spraw do składów jednoosobowych, po wstępnej analizie „wagi sprawy”, przy czym, gdyby taki skład uznał, że powinien się tym zająć jednak skład trzyosobowy, na jego uzasadniony wniosek Prezes powinien móc przekierować sprawę do składu kolegiального.

Uwaga do art. 7 pkt 1 i pkt 2 w zakresie zmian w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie

W pierwszej kolejności proponujemy, rezygnację z zaproponowanych zmian i wykonywanie polowań jedynie w obecności osób powyżej 18 roku życia. Wydaje się, że tego rodzaju zmiana legislacyjna powinna być jednak poddana szerszym konsultacjom publicznym. Rozumiejąc potrzebę zapewnienia rodzicom prawa do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem, zwracamy uwagę, że prawo to nie ma charakteru bezwzględnie, również na gruncie innych obowiązujących w Polsce przepisów, a tym art. 72 Konstytucji.

Gdyby jednak proponowany przepis miał wejść w życie to powinno być ono następujące:

pkt 15a w art. 42aa powinien otrzymać następujące brzmienie:

„15a) wykonywania polowania w obecności lub przy udziale osób małoletnich od 15. do 18. roku życia bez zgody ich rodziców bądź opiekunów prawnych.”

pkt 7a w at. 52 powinien otrzymać następujące brzmienie:

„7a) wykonuje polowanie w obecności lub przy udziale osoby małoletniej od 15. do 18. roku życia bez zgody jej rodziców bądź opiekunów prawnych.”

Uzasadnienie: Projektowane przepisy obecnie są tak skonstruowane, że nie uwzględniają osób między 15 a 18 rokiem życia, które uzyskały pełnoletność przez zawarcie małżeństwa. Takie osoby nie podlegają władzy rodzicielskiej. Stąd proponujemy w obu przepisach dodać słowo „małoletni”.

Uwaga do art. 8 w zakresie zmian w ustawie z dnia 13 września 1996 o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

Proponujemy, skreślenie zaproponowanych zmian, alternatywą do skreślenia może być doprecyzowanie przepisu.

Uzasadnienie: Koszty gospodarowania odpadami systematycznie rosną, co uderza w finanse samorządów odpowiedzialnych za ich usuwanie. Kolejną możliwością zwolnienia z opłat, w przeciwieństwie do już istniejącego zwolnienia przysługującego właścicielom nieruchomości jednorodzinnych w przypadku kompostowania bioodpadów, będzie dotyczyła większości nieruchomości. Potencjalne korzyści, jakie może przynieść zaproponowana zmiana samorządom, mogą przesłaniać efekt ekonomiczny i powodować dalsze uszczuplenie budżetów gmin. Projekt ustawy nie przewiduje procedury weryfikacyjnej czy istotnie popioły paleniskowe nie są wytwarzane, stąd też alternatywnie do usunięcia przepisu, proponujemy określenie w jaki sposób brak wytwarzania popiołów paleniskowych miałby być weryfikowany.

Uwaga do art. 12 w zakresie dodawanego ust. 8 w art. 83 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

Postulujemy, po zmianie zaproponowanej przez projektodawcę w ust. 8 dodanie kolejnego zdania w brzmieniu: „Sąd powszechny rozpoznaje sprawę w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku Zakładu.”

Uzasadnienie: Projektowany przepis pozwala Zakładowi na występowanie do sądu powszechnego z wnioskiem o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego i w konsekwencji na zawieszenie postępowania. Istnieje zatem uzasadniona obawa, że Zakład będzie korzystał z ww. przepisu w potencjalnie każdej sytuacji, w której sam uzna, że występują wątpliwości, co do istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa. To w praktyce wydłuży postępowanie dotyczące wydawania decyzji przez ZUS. Założeniem ustawy jest ograniczenie biurokracji i barier prawnych, zatem pożądanym i uzasadnionym jest określenie terminu, w którym sąd powszechny rozpozna sprawę z wniosku ZUS. W innym przypadku postępowanie przed Zakładem będzie zawieszane na potencjalnie nieograniczony okres, uzależniony od rozpoznania sprawy przez sąd powszechny.

Uwaga do art. 13 w zakresie zmian w ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

Wnosimy o skreślenie zmiany, która po raz kolejny uderza w dochody jednostek samorządu terytorialnego.

Ustawą z dnia 28 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw (ustawa wprowadzona w ramach tzw. „Polskiego Ładu”), kwota uprawniająca do skorzystania z ryczałtowej formy opodatkowania została podniesiona z 250 tys. euro do 2 mln. Efektem wprowadzenia tamtej zmiany było zmniejszenie wpływów samorządów z podatków dochodowych o kilka mld zł rocznie (w roku 2023 jest to kwota około 8,5 mld zł). Ubytek ten ani wtedy ani później nie został w żaden sposób samorządom zrekompensowany. Autorzy obecnie projektowanej ustawy nawet nie pokusili się o oszacowanie skutków wejścia w życie proponowanego przepisu.

Dopóki samorządy nie będą miały udziału w podatku dochodowym w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, dopóty jesteśmy przeciwni poszerzaniu grona podatników mogących skorzystać z ryczałtu. Niestety z ostatnich rozmów z przedstawicielami rządu, wynika że takie zmiany w ustawie o dochodach jednostek samorządu terytorialnego nie są planowane.

Uwaga do art. 19 pkt 1, pkt 2 i pkt 3 odnośnie zmian w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Proponujemy, rezygnację z zaproponowanych zmian i pozostawienie przepisów w obecnym ich brzmieniu, ponadto proponujemy skreślenie propozycji art. 83f ust. 15a.

Uzasadnienie: Rozumiemy potrzebę sprawności postępowań wycinkowych, należy mieć jednak na uwadze, że samo skrócenie terminów nie przyniesie pożądaných efektów przyspieszenia postępowań, gdyż zasoby

kadrowe i organizacyjne organów pozostaną na tym samym poziomie. Już teraz organ dokonujący oględzin, może przed upływem terminu 14 dni od oględzin, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu oraz uprawnia do usunięcia drzewa.

Art. 21 w zakresie zmian w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie

Proponujemy dodać jeszcze jedną regulację dotyczącą jawności ewidencji klubów sportowych w sposób analogiczny jak ma to miejsce w przypadku ewidencji stowarzyszeń zwykłych (art. 40b Prawa o stowarzyszeniach).

Uwaga do art. 23 pkt 1-2 oraz pkt 3 lit. a odnośnie zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

Proponujemy rezygnację ze zmian, przewidzianych w art. 23 pkt 1-2 (zmiany art. 42 i 43 w ustawie o odpadach) oraz 3 pkt lit. d (dodawany art. 48a ust 3c w ustawie o odpadach).

Uzasadnienie: W ocenie Związku Powiatów Polskich, podmioty chcące magazynować i przetwarzać odpady powinny nadal wskazywać największą masę odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, a zwłaszcza innego miejsca magazynowania odpadów. Zarówno przedsiębiorca, jak i organ wydający pozwolenie powinny wiedzieć jakie potencjalne maksymalne ilości odpadów jest w stanie przyjąć podmiot magazynujący lub przetwarzający odpady. Celem zapisów ustawy o odpadach zawartych w art. 42 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 5 była zgodnie z projektem ustawy z 2018 r. wprowadzającej zmiany w powyższym artykule, konieczność zminimalizowania ryzyka związanego z porzuceniem odpadów, zwłaszcza odpadów niebezpiecznych mogących stanowić realne ryzyko zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi. Nie wydaje się więc zasadne rezygnowanie wprost z przewidzianych regulacji, które dają gwarancję powiązania masy odpadów z wymiarami pomieszczeń, w których mogłyby być magazynowane. Jeśli Projektodawcy chcą usunąć te warunki wnioskowe, wówczas powinni przemyśleć jak połączyć zmianę ze wskaźnikami maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku, by nie stanowiło to wątpliwości interpretacyjnych.

Uwaga do art. 23 pkt 3 lit. b w zakresie zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

Proponujemy następujące brzmienie przepisu:

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wysokość zabezpieczenia roszczeń oblicza się jako $\frac{3}{4}$ iloczynu największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub miejscu magazynowania odpadów, z uwzględnieniem wymiarów obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, oraz stawki zabezpieczenia roszczeń.”

Uzasadnienie: Zmiana jest konsekwencją poprawki zgłoszonej w poprzednim punkcie.

Uwaga do art. 26 pkt 2 dotycząca zmian w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących

Proponujemy następujące brzmienie przepisu:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w art. 3, w części wspólnej wyrazy „nie będzie mniejsza niż 5% i nie przekroczy 20%” zastępuje się wyrazami „nie będzie mniejsza niż 2,5% i nie przekroczy 20%”.

Uzasadnienie: Głównym celem zmienianej ustawy jest ułatwienie w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych, stąd wydaje się, powierzchnia użytkowa przeznaczona na działalność handlową lub usługową nie powinna stanowić blisko połowy powierzchni użytkowej mieszkań jak proponuje się w projekcie. Zachowanie dotychczasowego maksymalnego procentowanego udziału powierzchni użytkowej przeznaczonej na działalność handlową lub usługową w powierzchni użytkowej mieszkań na poziomie 20% wydaje się w pełni zasadne.

Uwaga do art. 26 pkt 4 lit. a i d oraz pkt 5 w zakresie zmian w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących

Proponujemy skreślenie w art. 26 pkt 4 a i d oraz pkt 5

Uzasadnienie: Zasady dotyczące minimalnej liczby miejsc postojowych zostały dodane do ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących w 2023 r. Jak wskazywali projektodawcy celem było w maksymalnym stopniu zadbanie o interes przyszłych mieszkańców, jak również mieszkańców nieruchomości sąsiadujących z mającymi być dopiero przedmiotem inwestycji. Przede wszystkim zapisy te miały stanowić odpowiedź na oczekiwania lokalnych społeczności. Wydaje się więc że podstawa ustanowienia niniejszego przepisu nie odpadła i w dalszym ciągu, w dobie rozwijającego się przemysłu motoryzacyjnego, istnieje ogromne zapotrzebowanie na miejsca parkingowe. Jedyne zmiany, jakie powinny zostać podjęte w temacie liczby miejsc parkingowych przypadających na inwestycję, winny przebiegać w zupełnie odwrotnym kierunku tj. dążenia do jak największej ilości miejsc parkingowych. Wszystkie nowe inwestycje powinny uwzględniać obecnie obowiązujące trendy tj. wzrost liczby pojazdów na mieszkańców. Z najnowszych dostępnych danych wynika, że 31 grudnia 2022 roku w bazach CEPiK zarejestrowanych było w naszym kraju 26,675 miliona samochodów osobowych, czyli o 577 tysięcy więcej (+2,2%) niż rok wcześniej, stąd też liczba miejsc parkingowych powinna wzrastać, a nie maleć. Ponadto trzeba pamiętać również o zagęszczaniu zabudowy wewnątrz miast, a co za tym idzie, zwiększaniu liczby mieszkańców osiedli centralnych. Stąd też powinno się zapewniać odpowiednią liczbę miejsc parkingowych, tak aby pojazdy nie blokowały każdej wolnej przestrzeni publicznej (ulice, chodniki dookoła budynków). Przepisy prawa powinny skutecznie przeciwdziałać tzw. „patodevelopeperce”. Niestety znane są w kraju przypadki, gdzie deweloper zbudował mieszkania pozbawione miejsc parkingowych, albo

wybrał takie lokalizacje, gdzie najbliższy dostępny parking dla mieszkańców danej inwestycji znajduje się kilka kilometrów od mieszkań. Stąd też przepisy dotyczące liczby miejsc parkingowych winny być zastrzane, a nie zlagadzane.

Uwaga do art. 28 dotycząca dodawanego pkt 4 w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny

Brzmienie art. 65 ust. 1 pkt 4 jest niezrozumiałe. O ile potrafimy zrozumieć dodanie przepisu wskazującego na nałożenie na starostę (w ramach dotacji na zadania zalecone z zakresu administracji rządowej w zakresie kwalifikacji wojskowej) pokrywania kosztów wynagrodzeń osób wchodzących w skład powiatowych komisji lekarskich, o tyle nie jest zrozumiałe pokrywanie kosztów wynagrodzeń osób wchodzących w skład komisji wojewódzkich (a tak się stanie poprzez odwołanie w projektowanym przepisie do art. 63 ust. 1).

Z poważaniem

Prezes Zarządu

Związku Powiatów Polskich

Andrzej Płonka